ĢENERĀLADVOKĀTES VERICAS TRSTENJAKAS [*VERICA TRSTENJAK*] SECINĀJUMI,

sniegti 2010. gada 21. janvārī[1]

Satura rādītājs

I — Ievads ..... I - 4345

II — Tiesiskais regulējums ..... I - 4346

A — Regula Nr. 318/2006 ..... I - 4346

B — Regula Nr. 290/2007 ..... I - 4349

III — Fakti, pamata lieta un prejudiciālie jautājumi ..... I - 4350

IV — Tiesvedība Tiesā ..... I - 4351

V — Lietas dalībnieku argumenti ..... I - 4352

A — Pirmais prejudiciālais jautājums ..... I - 4352

B — Otrais prejudiciālais jautājums ..... I - 4353

VI — Tiesiskais vērtējums ..... I - 4356

A — Ievada piezīmes ..... I - 4356

B — Pirmais prejudiciālais jautājums ..... I - 4357

C — Otrais prejudiciālais jautājums ..... I - 4362

1) Apgalvotais samērīguma principa pārkāpums ..... I - 4362

a) Mērogs ..... I - 4362

b) Samērīguma pārbaude ..... I - 4366

1 — Oriģinālvaloda — vācu.

2) Apgalvotais diskriminācijas aizlieguma pārkāpums ..... I - 4371

a) Skaidra apgalvotā pārkāpuma nepaskaidrošana lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ..... I - 4371

b) Pārbaudes kritēriji ..... I - 4373

c) Apgalvotā diskriminācijas aizlieguma pārkāpuma pārbaude ..... I - 4374

VII — Secinājumi ..... I - 4377

I — Ievads

1. Šajā prejudiciāla nolēmuma procedūrā Tiesai ir jāaplūko divi Austrijas *Verwaltungsgerichtshof* [Augstākās administratīvās tiesas] (turpmāk tekstā — "iesniedzējtiesa") iesniegtie prejudiciālie jautājumi par Padomes 2006. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju [2] 16. panta interpretāciju un, vajadzības gadījumā, par tā spēkā esamību.

2. Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir iesniegts lietas starp *Gesellschaft Agrana Zucker GmbH* (turpmāk tekstā — "prasītāja pamata lietā") un *Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft* [federālo lauksaimniecības, mežsaimniecības, vides un ūdenssaimniecības ministru] (turpmāk tekstā — "atbildētāja pamata lietā") par oficiālu lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz Regulas Nr. 318/2006 16. pantu, ar kuru ražošanas nodeva par cukuru, kas prasītājai pamata lietā jāmaksā par 2007./2008. saimniecisko gadu, tiek noteikta EUR 4 869 748,80 apmērā un prasītājai pamata lietā tiek prasīts samaksāt šo summu.

3. Ar pirmo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai cukura ražošanas uzņēmuma maksājamās ražošanas nodevas apmērs atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam ir jāaprēķina atbilstīgi visai cukura kvotai, kas piešķirta attiecīgajam uzņēmumam, vai arī aprēķins ir jāizdara, pamatojoties tikai uz faktiski rīcībā esošajām kvotām pēc tam, kad ir atskaitīts no tirgus izņemtais apjoms, vai attiecīgi par bāzi izmantojot šīs kvotas ietvaros faktiski saražoto kvotu cukura daudzumu. Ja ražošanas nodevas apmērs ir jāaprēķina, pamatojoties uz visu piešķirto kvotu, iesniedzējtiesa ar otro prejudiciālo jautājumu galvenokārt vēlas saņemt skaidrojumu par to, vai Regulas Nr. 318/2006 16. pants — skatīts kopā ar Regulas Nr. 318/2006 19. pantu un Regulas (EK)

2 — OV L 58, 1. lpp.

Nr. 290/3007, ar ko 2007./2008. tirdzniecības gadam nosaka Padomes Regulas (EK) Nr. 318/2006 19. pantā minēto procentuālo daļu [3], 1. pantu — šajā gadījumā ir saderīgs ar augstākstāvošām Kopienu tiesībām un it īpaši ar samērīguma principu un ar diskriminācijas aizliegumu.

6. Saskaņā ar šīs regulas preambulas divdesmit otro apsvērumu, "lai saglabātu cukura tirgu strukturālo līdzsvaru cenu līmenī, kas maz atšķiras no salīdzināmās cenas, ir jābūt iespējamam Komisijai pieņemt lēmumu par cukura izņemšanu no tirgus uz tik ilgu laiku, kamēr tirgus atkal ir līdzsvarā".

7. Saskaņā ar šīs regulas preambulas četrdesmito apsvērumu Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras "[veikt] pasākumus, kas vajadzīgi, lai ārkārtas situācijā risinātu konkrētas praktiskas problēmas".

II — Tiesiskais regulējums

8. Regulas Nr. 318/2006 1. panta 2. punkts ir izteikts šādi:

A — *Regula Nr. 318/2006*

"Visiem 1. punktā minētiem produktiem tirdzniecības gads sākas 1. oktobrī un beidzas nākamā gada 30. septembrī.

4. Cukura tirgu kopīgās organizācijas (TKO) reformas ietvaros Padome 2006. gada 20. februāri pieņēma Padomes Regulu Nr. 318/2006.

[..]"

5. Šīs regulas preambulas deviņpadsmitajā apsvērumā ir norādīts, ka, lai palīdzētu segt izdevumus, kas rodas saistībā ar TKO, ir jāievieš ražošanas nodeva.

9. Atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 2. panta 5. punktam ""kvotas cukurs", "kvotas izoglikoze" un "kvotas inulīna sīrups" ir jebkurš daudzums saražotā cukura, izoglikozes vai

3 — OV L 78, 20. lpp.

inulīna sīrupa, kas ietilpst attiecīgā uzņēmuma kvotā konkrētam tirdzniecības gadam".	konkrētā tirdzniecības gada kvotai, kas piešķirta attiecīgajam uzņēmumam.
10. Regulas Nr. 318/2006 16. pantā ir regulēta ražošanas nodevas noteikšana un iekasēšana. Šajā tiesību normā konkrēti ir noteikts šādi:	Uzņēmumi veic maksājumus vēlākais līdz attiecīgā tirdzniecības gada februāra beigām.
"Ražošanas nodeva	4. Kopienas cukura un inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumi var pieprasīt, lai cukurbiešu vai cukurniedru audzētāji vai cigoriņu piegādātāji sedz līdz 50 % no attiecīgās ražošanas nodevas."
1. Sākot no 2007./2008. tirdzniecības gada cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa ražošanas uzņēmumiem uzliek ražošanas nodevu par tiem piešķirto cukura kvotu, izoglikozes kvotu vai inulīna sīrupa kvotu.	11. Cukura izņemšana no tirgus ir noregulēta Regulas Nr. 318/2006 19. pantā, kurā ir paredzēts:
2. Ražošanas nodeva ir EUR 12,00 par tonnu kvotas cukura un tonnu kvotas inulīna sīrupa. Ražošanas nodeva izoglikozei ir 50 % no cukuram piemērojamās nodevas.	"Cukura izņemšana
3. Ražošanas nodevu, ko maksā saskaņā ar 1. punktu, kopumā dalībvalsts piemēro uzņēmumiem, kuri atrodas tās teritorijā, atbilstīgi	1. Lai tirgū saglabātu strukturālo līdzsvaru tādā cenas līmenī, kas daudz neatšķiras no salīdzināmās cenas, ņemot vērā Kopienas pienākumus, kuras izriet no nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu, līdz nākamā tirdzniecības gada sākumam no tirgus var izņemt visām dalībvalstīm vienādu

kvotas cukura, kvotas izoglikozes un kvotas inulīna sīrupa procentuālo daļu.

Minētajā gadījumā attiecībā uz ievestā jēlcukura rafinēšanu ierastās vajadzīgās piegādes, kas minētas šīs regulas 29. panta 1. punktā, konkrētajam tirdzniecības gadam samazina par tādu pašu procentuālo daļu.

2. Izņemamo procentuālo daļu, kas minēta 1. punktā, nosaka vēlākais līdz attiecīgā tirdzniecības gada 31. oktobrim, pamatojoties uz minētajam tirdzniecības gadam prognozētajām tirgus tendencēm.

3. Ikviens uzņēmums, kam ir piešķirta kvota, izņemšanas periodā uz sava rēķina glabā cukura daudzumus, kas atbilst 1. punktā minētajai procentuālajai daļai, kuru piemēro šā uzņēmuma kvotu produkcijai konkrētajā tirdzniecības gadā.

Tirdzniecības gadā izņemtos cukura daudzumus uzskata par pirmajiem kvotā ietilpstošajiem daudzumiem, kas saražoti nākamajā tirdzniecības gadā. Tomēr, ņemot vērā prognozētās cukura tirgu tendences, saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru var nolemt, ka kārtējā un/vai nākamajā tirdzniecības gadā visu izņemto cukuru, izoglikozi vai inulīna sīrupu vai daļu no tā uzskata par:

— pārpalikuma cukuru, pārpalikuma izoglikozi vai pārpalikuma inulīna sīrupu, kas ir pieejams kā rūpnieciskais cukurs, rūpnieciskā izoglikoze vai rūpnieciskais inulīna sīrups,

vai

— papildkvotas produkciju, kuras daļu var rezervēt eksportam, ievērojot saistības, kas izriet no atbilstīgi Līguma 300. pantam noslēgtajiem nolīgumiem.

4. Ja cukura piegāde Kopienā nav pietiekama, saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto procedūru var nolemt, ka noteiktu daudzumu izņemtā cukura, izoglikozes un inulīna sīrupa drīkst pārdot Kopienas tirgū pirms izņemšanas perioda beigām."

B — *Regula Nr. 290/2007*

12. Lai noteiktu izņemšanas no tirgus procentuālo daļu 2007./2008. tirdzniecības gadam, Komisija 2007. gada 16. martā pieņēma Regulu Nr. 290/2007.

13. Regulas Nr. 290/2007 1. pantā ir noteikts:

"1. Regulas (EK) Nr. 318/2006 19. panta 1. punktā paredzētā procentuālā daļa 2007./2008. tirdzniecības gadam ir 13,5 %.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta:

a) procentuālo daļu, kas paredzēta minētajā punktā, nepiemēro uzņēmumiem, kuru produkcija 2007./2008. tirdzniecības gadā ir zemāka par 86,5 % no šo uzņēmumu kvotas;

b) uzņēmumiem, kuri 2007./2008. tirdzniecības gadā saražo 86,5 % no to kvotas vai vairāk, virs 86,5 % saražotos daudzumus izņem;

c) panta 1. punktā paredzēto procentuālo daļu nepiemēro attiecībā uz tajās dalībvalstīs saražotajiem daudzumiem, kuru nacionālā [valsts] cukura ražošanas kvota tika atbrīvota vismaz par 50 %, sākot no 2006. gada 1. jūlija, pēc tam, kad atteicās no kvotām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 320/2006 3. pantu.

Dalībvalstīm, kuru nacionālā [valsts] kvota, sākot no 2006. gada 1. jūlija, tika atbrīvota vismaz par 50 % pēc atteikšanās no kvotām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 320/2006 3. pantu, 1. punktā paredzēto izņemamo procentuālo daļu samazina proporcionāli atbrīvotajām kvotām.

Procentuālā daļa, ko piemēro saskaņā ar šo punktu, ir noteikta pielikumā.

[..]

4. Daudzumus, kurus izņem saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu un 3. punktu, uzskata par 2007./2008. tirdzniecības gada

pārpalikuma cukuru vai pārpalikuma izoglikozi, ko var pārvērst rūpnieciskajā cukurā vai rūpnieciskajā izoglikozē.

5. Regulas (EK) Nr. 318/2006 6. panta 5. punktā minēto prasību samaksāt vismaz minimālo kvotas cukurbiešu cenu piemēro vienīgi cukurbiešu daudzumiem, kas saražoti saskaņā ar kvotu pēc 1. un 2. punkta piemērošanas."

15. Ar *Agrarmarkt Austria* (publisko tiesību juridiskā persona, kuru atbildētāja pamata lietā iesaistīja kā iestādi, kas piešķir atbalstu; turpmāk tekstā — "*AMA*") I darījumu jomas priekšsēdētāja 2008. gada 28. janvāra lēmumu prasītājai pamata lietā maksājamā ražošanas nodeva par cukuru 2007./2008. tirdzniecības gadam tika noteikta EUR 4 869 748,80 apmērā un prasītāja pamata lietā tika aicināta samaksāt šo summu ne vēlāk kā līdz 2008. gada 29. februārim. Pamatojumā *AMA* norādīja, ka piešķirtā cukura kvota kopā ir 405 812,4 tonnas, un pēc tās, atsaucoties uz Regulas Nr. 318/2006 16. pantu, aprēķināja ražošanas nodevu.

III — Fakti, pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

16. Prasītāja pamata lietā pārsūdzēja šo lēmumu. Ar 2008. gada 25. marta lēmumu, par kura likumību iesniedzējtiesai ir jālemj pamata lietā, atbildētāja pamata lietā noraidīja pārsūdzību kā nepamatotu.

14. Ar atbildētājas pamata lietā 2006. gada 26. jūnija lēmumu par cukura ražošanas kvotu piešķiršanu laikposmā no 2006./2007. tirdzniecības gada līdz 2014./2015. tirdzniecības gadam un ar 2006. gada 18. decembra lēmumu par papildu cukura kvotām prasītājai pamata lietā tika kopā piešķirta cukura kvota 405 812,4 tonnas. Ar 2007. gada 5. aprīļa lēmumu atbildētāja pamata lietā atbilstoši Regulas Nr. 290/2007 1. panta 1. punktam un 2. punkta b) apakšpunktam prasītājai pamata lietā noteica cukura ražošanas slieksni 2007./2008. gadam 86,5 % no cukura kvotas, tātad — 351 027,73 tonnas.

17. No lēmuma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka administratīvajā procedūrā ir strīds par to, vai ražošanas nodeva atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam ir jāaprēķina, par bāzi izmantojot pamatā piešķirto kvotu 405 812,4 tonnu apmērā, vai šī kvota ir jāsamazina, ņemot vērā noteikto ražošanas slieksni un ar to saistīto izņemšanu no tirgus.

18. Ņemot vērā atšķirīgos lietas dalībnieku uzskatus par tiesībām pamata lietā, iesniedzējtiesai nešķiet acīmredzams, kā ir pareizi jāpiemēro Savienības tiesības. Šīs interpretācijas grūtības attiecas pirmām kārtām uz atbildi uz jautājumu, kam ir jābūt ražošanas nodevas aprēķina bāzei atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam. Pēc iesniedzējtiesas uzskata turklāt nav skaidrs, vai šī ražošanas nodevas aprēķināšana, pamatojoties uz sākotnēji piešķirto cukura kvotu, būtu saderīga ar augstākstāvošām primārajām tiesībām.

19. Šādos apstākļos *Verwaltungsgerichtshof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Padomes 2006. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgo organizāciju 16. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka arī cukura kvotai, kuru saskaņā ar Komisijas 2007. gada 16. marta Regulas (EK) Nr. 290/2007, ar ko 2007./2008. tirdzniecības gadam nosaka Regulas Nr. 318/2006 19. pantā minēto procentuālo daļu, 1. pantu preventīvās izņemšanas no tirgus rezultātā nevar izmantot, ir jābūt daļai no ražošanas nodevas aprēķina bāzes?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

vai Regulas Nr. 318/2006 16. pants ir saderīgs ar primārajām tiesībām, it īpaši ar samērīguma principu un no EKL 34. panta izrietošo diskriminācijas aizliegumu?"

IV — Tiesvedība Tiesā

20. 2008. gada 4. jūlija lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesas kancelejā tika iesniegts 2008. gada 11. augustā. Rakstveida procedūrā Padome, Spānijas Karalistes, Lietuvas Republikas, kā arī Polijas Republikas valdības, prasītāja pamata lietā, kā arī Komisija iesniedza apsvērumus. 2009. gada 19. novembra tiesas sēdē piedalījās prasītājas pamata lietā, kā arī Padomes un Komisijas pārstāvji.

V — Lietas dalībnieku argumenti

A — *Pirmais prejudiciālais jautājums*

21. Padome, Komisija un Polijas Republika uzskata, ka ražošanas nodeva atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam esot jāaprēķina, pamatojoties uz visu uzņēmumam piešķirto cukura kvotu.

22. Pēc Padomes un Komisijas uzskata tas tieši izrietot no nepārprotamā Regulas Nr. 318/2006 16. panta 1. un 3. punkta teksta, saskaņā ar kuru ražošanas nodevu uzliek par cukura kvotu, kas cukura ražošanas uzņēmumiem ir "piešķirta" [Regulas vācu valodas redakcijā panta 1. punktā ir lietots vārds "verfügen" un 3. punktā — "besitzen", kas latviešu valodā abi ir tulkoti kā "piešķirta"]. Tomēr iemeslu sajukumam rada neprecīzais šīs normas 2. punkta teksts, saskaņā ar kuru ražošanas nodeva ir EUR 12,00 par tonnu "kvotas cukura". Tomēr, ievērojot sistēmiskas kopsakarības un 16. panta mērķi, jāsecina, ka vārdu izvēli šajā 2. punktā ir noteikusi redakcionāla kļūda.

23. Šī redakcionālā kļūda Regulas Nr. 318/2006 16. panta 2. punktā ir saistīta ar maldinošo maksājamās nodevas nosaukumu — "ražošanas nodeva". Šis nosaukums ir pārņemts no Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju [4], lai gan jaunā nodeva principiāli atšķiras no agrākās "ražošanas nodevas". Pareizāks nosaukums būtu bijis "kvotu nodeva". Šo klasifikāciju par "kvotu nodevu" pamato tas, ka atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. panta 3. punkta otrajai daļai uzņēmumi veic maksājumus vēlākais līdz attiecīgā tirdzniecības gada februāra beigām un līdz ar to līdz brīdim, kad uzņēmuma ražošanas apjoms attiecīgajā tirdzniecības gadā vēl nav zināms. Visbeidzot, Padome un Komisija norāda arī uz regulas mērķi nodrošināt Kopienām pastāvīgus ienākumus pašu līdzekļos.

24. Pēc Polijas Republikas uzskata Regulas Nr. 318/2006 16. un 19. panta gramatiska un sistēmiska interpretācija noved tikai pie rezultāta, ka arī tai cukura kvotas daļai, kuru tirdzniecības gadā nevar izmantot izņemšanas no tirgus rezultātā Regulas Nr. 318/2006 19. panta izpratnē, ir jābūt ražošanas nodevas aprēķina bāzes daļai šīs regulas 16. panta izpratnē.

4 — OV L 178, 1. lpp.

25. Pēc prasītājas pamata lietā uzskata turpretim ir jāievēro vienīgi nepārprotamais Regulas Nr. 318/2006 16. panta 2. punkta teksts, kurā ražošanas nodeva ir noteikta EUR 12 par tonnu "kvotas cukura". Turklāt no nosaukuma "ražošanas nodeva" izriet, ka ir domāts tikai faktiski saražotais cukurs. Pie līdzīga rezultāta nonāk Spānijas Karaliste, pēc kuras uzskata kā ražošanas nodevas atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam aprēķina bāze ir jāizmanto faktiskā ražošana.

B — *Otrais prejudiciālais jautājums*

26. Prasītāja pamata lietā, kā arī Spānijas Karaliste no sistēmiskā viedokļa uzsver, ka citādas interpretācijas rezultātā gadījumā, kad uzņēmums neizmanto tam piešķirto cukura kvotu, tam būtu jāmaksā ražošanas nodeva arī par cukuru, kas faktiski neeksistē, līdz ar to tieši tie uzņēmumi, kas ražo mazāk cukura, tiktu sodīti ar lielāku nodevas summu. Turklāt no tirgus izņemtais kvotas cukurs, kurš tiek noglabāts atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 19. panta 3. punktam un nākamajā gadā tiks uzskatīts par pirmo kvotas ietvaros saražoto apjomu, tiktu aplikts ar ražošanas nodevu divas reizes.

27. Visbeidzot, Lietuvas Republika uzskata, ka Regulas Nr. 318/2006 16. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "kvota" apzīmē kvotu, kura faktiski ir uzņēmumu rīcībā attiecīgajā tirdzniecības gadā. Atbilstoši tam par ražošanas nodevas aprēķina bāzi ir jāizmanto cukura kvota pēc tam, kad ir atņemta no tirgus izņemamā procentuālā daļa.

28. Pēc prasītājas pamata lietā, kā arī Lietuvas Republikas uzskata ar Regulas Nr. 318/2006 16. panta interpretāciju, saskaņā ar kuru, aprēķinot ražošanas nodevu, ir jāņem vērā visa piešķirtā cukura kvota, tiek pārkāpts samērīguma princips, kā arī diskriminācijas aizliegums. Polijas Republika uzskata, ka ir pārkāpts samērīguma princips. Komisija un Padome turpretim uzskata, ka Regulas Nr. 318/2006 16. panta interpretācija, saskaņā ar kuru ražošanas nodeva tiek aprēķināta, pamatojoties uz visu piešķirto cukura kvotu, atbilstu vispārīgajiem samērīguma un nediskriminācijas principiem.

29. Samērīguma principa pārkāpums gadījumā, ja ražošanas nodeva tiek aprēķināta, pamatojoties uz visu piešķirto cukura kvotu, pēc prasītājas pamata lietā uzskata šajā gadījumā it īpaši ir pamatots ar to, ka tā 2007./2008. tirdzniecības gadā tiešām ir saražojusi par 13,5 % jeb 54 784,67 tonnām mazāk kvotu cukura un ražošanas nodevas aprēķināšana par visu cukura kvotu tādējādi nozīmētu

nodevas EUR 12 par tonnu iekasēšanu par faktiski neeksistējošu ražošanas apjomu 54 784,67 tonnām cukura. No cita viedokļa tas nozīmētu, ka pat tad, ja tiktu sasniegts ražošanas slieksnis 351 027,73 tonnas, tiktu uzlikta nodeva EUR 13,87 par tonnu kvotu cukura. Šāda veida nodevu uzlikšana būtu nesamērīga.

30. Turklāt cukurs, ko attiecīgie uzņēmumi saražotu, pārsniedzot ražošanas slieksni, kā kvotu cukurs atbilstoši Regulas Nr. 290/2007 1. panta 4. punktam tiktu uzskatīts par pārpalikuma cukuru, kurš kļūtu vai nu par rūpniecisko cukuru, vai arī kā kvotu cukurs tiktu pārnests uz nākamo tirdzniecības gadu. Abos gadījumos ražošanas nodevas iekasēšana par pārpalikuma cukuru nebūtu samērīga. Tā kā par rūpniecisko cukuru var saņemt tikai apmēram pusi no salīdzināmās cenas, nomināli nemainīgi paliekošā ražošanas nodeva EUR 12 par tonnu par pārpalikuma cukuru, kas izmantots kā rūpnieciskais cukurs, rezultātā būtu divtik liela kā ražošanas nodeva par kvotu cukuru. Ja arī pārpalikuma cukurs turpretim tiktu pārnests uz nākamo gadu, pārpalikuma cukurs būtu apgrūtināts divkārt, jo rezultātā par to tiktu iekasēta ražošanas nodeva divos tirdzniecības gados.

31. Turklāt ienākumi no ražošanas nodevas pārsniedzot izdevumus, kas rodas saistībā ar cukura TKO, līdz ar to ražošanas nodevas iekasēšana par faktiski neizmantotajām kvotām nav ne vajadzīga, ne nepieciešama.

32. Arī pēc Polijas Republikas, kā arī Lietuvas Republikas uzskata ar Regulas Nr. 318/2006 16. pantu tiek pārkāpts samērīguma princips tiktāl, ciktāl saskaņā ar to ražošanas nodeva ir jāiekasē arī par kvotu cukuru, uz kuru attiecas izņemšana no tirgus. Šajā sakarā Polijas Republika un Lietuvas Republika norāda, ka kvotu cukurs, uz kuru attiecas izņemšana no tirgus, nerada Eiropas Kopienām izdevumus saistībā ar TKO. Tā kā ražošanas nodevas atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 preambulas deviņpadsmitajam apsvērumam mērķis ir palīdzēt segt izdevumus, kas rodas saistībā ar cukura TKO, neesot samērīgi uzlikt nodevu arī izmaksu ziņā neitrālajam kvotu cukuram, uz kuru attiecas izņemšana no tirgus. Turpinājumā Polijas Republika uzsver šī cukura uzskatīšanas par pārpalikuma cukuru vai attiecīgi pārnešanas kvotu cukura statusā uz nākamo tirdzniecības gadu — tāsprāt neakceptējamās — finanšu sekas. Arī Lietuvas Republika paskaidro, ka cukura ražotājiem, kuru kvota ir samazināta, tiek uzlikts

nesamērīgs finanšu slogs, jo tie nav varējuši gūt peļņu par jau saražoto produkciju. Turklāt šiem uzņēmumiem esot lielas grūtības, realizējot cukura daudzumu, kas pārsniedz kvotu, kas samazināta preventīvas izņemšanas no tirgus rezultātā. Pēc Polijas Republikas uzskata Regulas Nr. 318/2006 16. pantam galu galā esot tehnisks raksturs un līdz ar to Kopienu likumdevējam šajā jomā neesot plašas rīcības brīvības.

33. Uz diskriminācijas aizlieguma pārkāpumu, aprēķinot ražošanas nodevu, pamatojoties uz visu piešķirto cukura kvotu, pēc prasītājas pamata lietā, kā arī Lietuvas Republikas uzskata norāda tas, ka izņemšanas procentuālā daļā atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 19. pantam, skatītam kopā ar Regulas Nr. 290/2007 1. panta 2. punkta c) apakšpunktu, atšķiras atsevišķās dalībvalstīs un līdz ar to uzņēmumu ražošanas nodevas apjoms atšķiras atkarībā no tā, kurā dalībvalstī tie ir reģistrēti.

34. Pēc Komisijas, kā arī Padomes uzskata nav šaubu par to, ka Regulas Nr. 318/2006 16. panta interpretācija, saskaņā ar kuru ražošanas nodeva ir jāaprēķina, pamatojoties uz visu piešķirto cukura kvotu, ir saderīga ar vispārīgajiem samērīguma un nediskriminācijas principiem. Ar pamatojumu, ka iesniedzējtiesa nav iesniegusi nevienu argumentu, lai pamatotu savas šaubas par 16. panta saderību ar Kopienu tiesību diskriminācijas aizliegumu, Komisija un Padome rakstveida apsvērumos ir vienīgi pārbaudījusi pārmetumu par samērīguma principa pārkāpumu.

35. Šajā sakarā Komisija un Padome vispirms norāda uz plašo rīcības brīvību, kas ir piešķirta Kopienu likumdevējam kopējās lauksaimniecības politikas jomā. Saskaņā ar to šajā jomā pieņemta pasākuma acīmredzama neatbilstība kompetentās iestādes izvirzītajam mērķim var ietekmēt šāda pasākuma likumīgumu. Ņemot vērā minēto, izšķiroša nozīme ir tam, ka ražošanas nodevai gan ir jāpalīdz finansēt cukura TKO izdevumus, tomēr tā neesot piesaistīta noteiktiem izdevumiem. Citiem vārdiem sakot, nav runa par mērķim piesaistītiem ienākumiem, līdz ar to pēc Komisijas uzskata pat tam, ka, iespējams, ir radušies lielāki ienākumi, nekā bijuši izdevumi noteiktā

tirdzniecības gadā, nav nozīmes, vērtējot Regulas Nr. 318/2006 16. panta samērīgumu.

36. Turklāt Komisija un Padome ražošanas nodevas aprēķināšanu uz visas cukura ražošanas uzņēmuma cukura kvotas bāzes arī šajā lietā uzskata par lietderīgu un mērķim atbilstošu. Proti, konkrētā gadā notikusī izņemšana no tirgus galīgi nelikvidē ražošanas nodevu. Turklāt katrs tirdzniecības gads esot jāaplūko izolēti, līdz ar to nevar būt runa par kvotu cukura dubultu aplikšanu. Arī cukura daudzuma, uz kuru attiecas izņemšana no tirgus, ieskaitīšanas ražošanas nodevas aprēķina bāzē saimnieciskās sekas esot ierobežotas, jo vairāk tādēļ, ka izņemšana no tirgus tieši rada kvotu cukura cenas paaugstināšanos. Noslēgumā Komisija norāda, ka Regulas Nr. 318/2006 preambulas deviņpadsmitajā apsvērumā minētais mērķis palīdzēt finansēt izdevumus, kas rodas saistībā ar cukura TKO, esot jāskaidro tādā nozīmē, ka paredzētie izdevumi aptverot visus izdevumus, kas rodas sakarā ar dažādiem pasākumiem cukura nozarē, tostarp lielo skaitu dažādu tirgus atbalsta pasākumu.

37. Tiesas sēdē Komisija šo viedokli papildināja, norādot, ka ar ražošanas nodevu ir jāpalīdz segt Kopienu izdevumus cukura nozarē, kas ik gadus esot EUR 1500 miljoni un tādējādi daudzkārt pārsniedzot ienākumus no ražošanas nodevas.

VI — Tiesiskais vērtējums

A — *Ievada piezīmes*

38. Ar Regulu Nr. 318/2006, Padomes 2006. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 319/2006, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem [5], un Padomes 2006. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 320/2006, ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai [Eiropas] Kopienā un groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu [6], Kopienu likumdevējs ir uzsācis radikālu Eiropas cukura tirgu organizācijas reformu. Ar šo jauno regulējumu kopīgās lauksaimniecības politikas (KLP)

5 — OV L 58, 32. lpp.
6 — OV L 58, 42. lpp.

reformā [7] ir ietverta sistēma, kas ievērojami nav grozīta gandrīz 40 gadus [8].

39. Šīs cukura TKO reformas mērķis bija pakāpeniska intervences mehānisma un cukura intervences cenas likvidācija. Lai sasniegtu šo mērķi, cukura intervences cena tika aizstāta ar salīdzināmo cenu, kas laikposmā no 2006./2007. līdz 2009./2010. tirdzniecības gadam tika samazināta kopā par 36 % no intervences cenas. Principā šī salīdzināmā cena bija jāsasniedz, samazinot cukura piedāvājumu Eiropas tirgū, kā sasniegšanai tika radīti finansiāli piedāvājumi restrukturizācijas fondu ietvaros, lai konkurencē vājāki cukura ražotāji pārtrauktu ražošanu. Papildus šiem strukturālajiem pasākumiem, lai likvidētu nerentablas ražošanas jaudas Kopienā, Komisijai turklāt tika piešķirtas pilnvaras gadījumā, ja draudētu pārāk liels cukura piedāvājums, lemt par cukura izņemšanu no tirgus, lai tādējādi uzturētu strukturālo līdzsvaru cukura tirgos cenu līmenī, kas maz atšķiras no salīdzināmās cenas.

40. Šo tirgus atbalsta cukura nozarē samazināšanu — vismaz daļēji — kompensēja lauksaimniecības uzņēmumu atbalsta tiešajiem ienākumiem palielināšana. Tādējādi cenu atbalsta politika un no ražošanas atkarīgais atbalsts cukura nozarē pakāpeniski tika pārveidots par ar ražošanu nesaistīta ienākumu no lauksaimniecības atbalsta politiku.

B — *Pirmais prejudiciālais jautājums*

41. Ar pirmo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā lūdz skaidrojumu par to, kādai ir jābūt ražošanas nodevas aprēķina bāzei atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam.

7 — Par šīs cukura TKO reformas cēloņiem skat. Swinbank, A., "EU Sugar Policy: An Extraordinary Story of Continuity, But Then Change", *Journal of World Trade*, 2009, 603.–620. lpp. Par reformas vispārīgo vadlīniju analīzi salīdzinājumā ar līdz tam spēkā esošo cukura tirgus organizāciju skat. Michel, J. un Merten-Lentz, K., "La réforme du marché du sucre communautaire", *Revue du Marché commun et de l'Union européenne*, 2005, 671.–676. lpp.; Barents, R., "De zure smaak van Europese suiker", *NTER*, 2005, 228.–235. lpp.

8 — Līdz tam cukura tirgu kopīgo organizāciju raksturoja cenu atbalsta regulējums un kvotu piešķiršana. 1967. gadā ar cukura TKO radītais kvotu režīms turklāt padarīja iespējamu paturēt salīdzinoši augstas cenas, neražojot pārprodukciju. Sākotnēji kvotu režīms bija paredzēts tikai pārejoši un tam bija jābeidzas 1975. gadā, tas tomēr tika vairākkārt pagarināts. Vēlāk tas tika veidots pieļāvīgāk, lai radītu iespēju paaugstināt kvotas par labu ražīgiem cukura ražotājiem. Skat. Olmi, G., *Politique agricole commune*, Brisele, 1991, 173. lpp.; Priebe, R., no: Grabitz un Hilf, *Das Recht der Europäischen Union*, I sējums, "Art. 34 EGV", 57. punkts (39. papildu izdevums 2009. gada jūlija redakcijā).

42. Attiecībā uz šo ražošanas nodevas aprēķinu atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam teorētiski ir iespējamas četras dažādas aprēķina bāzes, proti:

1) noteiktā tirdzniecības gadā cukura ražošanas uzņēmumam piešķirtā cukura kvota (= cukura kvota Regulas Nr. 318/2006 7. panta izpratnē, kam pievienota papildu cukura kvota šīs regulas 8. panta izpratnē);

2) cukura ražošanas uzņēmumam noteiktā tirdzniecības gadā piešķirtā cukura kvota, atskaitot šim tirdzniecības gadam noteikto izņemšanas procentuālo daļu Regulas Nr. 318/2006 19. panta izpratnē. Šajā aprēķina metodē vispirms no cukura kvotas tiek atņemta izņemšanas procentuālā daļa. Pēc tam no tā izrietošā cukura kvota, kas vairs neietver no tirgus izņemto daļu, tiek izmantota kā ražošanas nodevas aprēķina bāze. Aprēķina bāze līdz ar to atbilst ražošanas slieksnim Regulas Nr. 290/2007 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta izpratnē;

3) cukura daudzums, kuru cukura ražošanas uzņēmums ir saražojis noteiktā tirdzniecības gadā, ko ierobežo piešķirtā cukura kvota (= kvotu cukurs Regulas Nr. 318/2006 2. panta 5. punkta izpratnē);

4) cukura daudzums, ko cukura ražošanas uzņēmumi ir saražojuši noteiktā tirdzniecības gadā un ko ierobežo ražošanas slieksnis.

43. Iesniedzējtiesas šaubu par ražošanas nodevas aprēķina bāzes noteikšanu, kā arī rezultātā lietas dalībnieku, kas piedalās šajā prejudiciāla nolēmuma tiesvedībā, būtiski atšķirīgo atbilžu priekšlikumu pamatā ir Regulas Nr. 318/2006 16. panta neprecīzais teksts. Turklāt it īpaši nosaukums "ražošanas nodeva", kā arī šīs nodevas noteikšana "EUR 12,00 par tonnu kvotas cukura" šīs normas 2. punktā liecina par aprēķina metodi, kurā tiek ņemts vērā attiecīgajā tirdzniecības gadā faktiski saražotais cukura daudzums. 16. panta 1. un 3. punkta teksts turpretim nepārprotami ir balstīts uz attiecīgajam tirdzniecības gadam piešķirtajām cukura kvotām, kuras ir jānosaka neatkarīgi no faktiskās produkcijas. Šī pretruna tekstā ir sastopama arī

lielākajā daļā Regulas Nr. 318/2006 16. panta valodu redakciju [9].

44. Ievērojot šo pārprotamo Regulas Nr. 318/2006 tekstu, šajā gadījumā tikai sistēmiska un teleoloģiska interpretācija var novest pie rezultāta, jo, interpretējot Savienības tiesības, regulējuma mērķim ir prioritāte pār tā tekstu [10].

45. Sistēmiska un teleoloģiska Regulas Nr. 318/2006 16. panta interpretācija man liek secināt, ka ar šīs regulas saturu un mērķiem ir saderīga tikai tāda aprēķina metode, kurā kā ražošanas nodevas aprēķina bāze tiek izmantota noteiktā tirdzniecības gadā piešķirtā cukura kvota.

46. Pirmā svarīgā norāde uz to, ka ražošanas nodeva ir jānosaka, pamatojoties uz cukura kvotām, kas cukura ražošanas uzņēmumam ir piešķirtas noteiktā tirdzniecības gadā, ir ietverta Regulas Nr. 318/2006 16. panta 3. panta otrajā daļā. Atbilstoši šai normai cukura ražošanas uzņēmumiem ražošanas nodeva jāsamaksā vēlākais līdz attiecīgā tirdzniecības gada februāra beigām. Ņemot vērā, ka tirdzniecības gads atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 1. panta 2. punktam sākas attiecīgā gada 1. oktobrī un beidzas tieši nākamā gada 30. septembrī, tas nozīmē, ka ražošanas nodeva ir jāmaksā brīdī, kad cukurs vēl nav saražots. Tā kā brīdī, kad ir jāmaksā ražošanas nodeva, droši nevar noskaidrot, kādu cukura daudzumu attiecīgie uzņēmumi galu galā saražos, faktiski saražotais cukura kvotas — kas, iespējams, ir samazināta par no tirgus izņemto daļu — cukura daudzums, ir jāizslēdz kā ražošanas nodevas aprēķina bāze jau tīri praktisku iemeslu dēļ.

47. Turklāt Regulas Nr. 318/2006 16. panta regulējuma sistēmā ir skaidri izteikts Kopienu likumdevēja principiālais lēmums "ražošanas nodevu" iekasēt no piešķirtās cukura kvotas, nevis no faktiski saražotā cukura daudzuma.

48. Regulas Nr. 318/2006 16. panta 1. punktā ir noteikts princips, ka nodeva tiek uzlikta par "cukura kvotu", kas ir cukura ražošanas

9 — Nosaukums ražošanas nodeva franču valodā ir "taxe à la production", slovēņu valodā — "Proizvodna dajatev", angļu valodā — "Production charge", dāņu valodā — "Produktionsafgift", spāņu valodā — "Canon de producción" un portugāļu valodā — "Encargo de produção". Šajās valodu redakcijās 16. panta 2. punktā ir runa par "sucre sous quota", "kvotnega sladkorja", "quota sugar", "kvotesukker", "azúcar de cuota" un "açúcar de quota", bet 1. punktā un 3. punktā veikta atsauce uz "quota de sucre" "kvote za sladkor", "sugar quota", "sukkerkvote", "cuotas de azúcar" un "quotas de açúcar". Holandiešu valodas redakcijā nosaukums gan ir "Productieheffing", tomēr turpinājumā — 2. punktā, kā arī 1. un 3. punktā — tiek lietots jēdziens "suikerquotum", nevis otrādi — "quotumsuiker".

10 — Šajā nozīmē arī Riesenhuber, K., *Europäische Methodenlehre*, Berlīne, 2006, 266. lpp., 51. punkts.

uzņēmumu rīcībā. 2. punktā šis nodevas lielums tiek noteikts EUR 12 par tonnu "kvotas cukura". 3. punktā nodevas uzlikšanas praktiskā norise tiek precizēta tādējādi, ka šī nodeva ir jāiekasē vēlākais līdz attiecīgā tirdzniecības gada februāra beigām. Visbeidzot, 4. punktā ir noteikta iespēja cukurbiešu vai cukurniedru audzētājiem vai cigoriņu piegādātājiem piedalīties šīs nodevas maksāšanā.

49. Aplūkojot sistēmiski, Regulas Nr. 318/2006 16. panta 1. punktā ir ietverts pamatnoteikums, ka no 2007./2008. tirdzniecības gada tiek uzlikta nodeva par cukura kvotām, kas ir cukura ražošanas uzņēmumu rīcībā. 2. punktā šīs nodevas lielums ir noteikts EUR 12 par tonnu. No saturiskā viedokļa 2. punktā uzsvars ir likts uz nodevas lieluma noteikšanu — proti, EUR 12 par tonnu — bet turpretim nav likts uz aprēķina bāzes noteikšanu, kas jau ir noteikta 1. punktā. Ņemot vērā minēto, jēdziena "kvotu cukurs" lietošana Regulas Nr. 318/2006 16. panta 2. punktā nepārprotami ir jāuzskata par Kopienu likumdevēja redakcionālu kļūdu, it īpaši tādēļ, ka šīs normas 3. punktā no jauna par pamatu ir ņemtas uzņēmumam piešķirtās kvotas.

50. Uzņēmumiem piešķirto kvotu izmantošana par aprēķina bāzi un no tā izrietošā šo uzņēmumu maksājamās "ražošanas nodevas" nesaistīšana ar faktiski saražoto cukura daudzumu tālāk atbilst lauksaimniecisko ražotāju ienākumu atbalstam neatkarīgi no ražošanas, kas ir viena no cukura TKO reformas galvenajām sastāvdaļām [11]. Turklāt cukura ražošanas uzņēmumi var prasīt, lai šie ražotāji atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. panta 4. punktam segtu līdz 50 % no viņu ražošanas nodevas.

51. Ņemot vērā minēto, arī prasītājas pamata lietā un Spānijas Karalistes iesniegtais saturiski vēsturiskais arguments, ka pamatregulās par cukura TKO, kas bija spēkā pirms pašreiz spēkā esošajām [12], jēdziens "ražošanas nodeva" pastāvīgi esot lietots tādā nozīmē kā nodeva par attiecīgajā salīdzināmajā laikposmā saražoto cukura daudzumu, nav pamatots. Ievērojot, ka cukura TKO ir plaši reformēta ar Regulu Nr. 318/2006 un ir uzbūvēta uz jauna finanšu pamata, maksājamās nodevas nosaukums, kas ir saglabājies nemainīgs, ir jāuzskata par maldinošu reliktu tekstā no agrākajām regulām, kas līdz ar to neļauj izdarīt nekādus saturiskus secinājumus attiecībā uz nodevas aprēķina bāzes noteikšanu.

11 — Skat. šo secinājumu 39. un nākamo punktu.

12 — Padomes 2001. gada 19. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 178, 1. lpp.) un Padomes 1999. gada 13. septembra Regula (EK) Nr. 2038/1999 par cukura tirgu kopīgo organizāciju (OV L 252, 1. lpp.).

52. Lai aprēķinātu ražošanas nodevu atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam, saskaņā ar to par bāzi ir jāizmanto cukura ražošanas uzņēmumam noteiktā tirdzniecības gadā piešķirtā cukura kvota. Tomēr vēl ir jānoskaidro, vai šajā sakarā ir jāņem vērā izņemšanas procentuālā daļa šīs regulas 19. panta izpratnē. Ievērojot šīs izņemšanas procentuālās daļas pārstrukturēšanu par ražošanas slieksni Regulas Nr. 290/2007 [13] 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta izpratnē, līdz ar to rodas jautājums, vai, aprēķinot ražošanas nodevu, no cukura kvotas ir jāatskaita izņemšanas procentuālā daļa tā, ka rezultātā ražošanas nodevas aprēķina bāze būtu attiecīgais ražošanas slieksnis.

53. Manuprāt, uz šo jautājumu ir jāatbild noliedzoši.

54. Kā tas jau ir uzsvērts manos 2009. gada 18. februāra secinājumos lietā *Agrana Zucker* [14] un kā to Tiesa ir apstiprinājusi 2009. gada 11. jūnija spriedumā šajā lietā [15], izņemšana no tirgus nekādā ziņā nevar tikt pielīdzināta kvotu nodevai Regulas Nr. 320/2006 izpratnē.

Ja salīdzina atteikšanās no kvotas mehānismus ar izņemšanu no tirgus, kļūst skaidrs, ka tie pamatā atšķiras gan pēc to darbības veida, gan pēc mērķa. Kamēr ar pirmo saprot galīgu atteikšanos no kvotas, ieskaitot rūpnīcas slēgšanu vai nojaukšanu, pēdējais nozīmē tikai pagaidu attiecīgā cukura daudzuma izņemšanu no tirgus, tā uzglabāšanu noliktavās vai ārpuskvotas cukura noietu.

55. Šo darbības veidu atšķirības sākumpunkts ir katru no šiem gadījumiem regulējošo noteikumu atšķirīgais regulatīvais mērķis. Mazāk konkurētspējīgo cukura ražotāju sociāli un videi draudzīgā kvotu nodeva ir viens no restrukturizācijas līdzekļiem, kas ir Regulas Nr. 320/2006 mērķis. Turpretim izņemšanas no tirgus gadījumā runa ir par cenu atbalsta instrumentu, kura mērķis saskaņā ar Regulas Nr. 318/2006 19. panta 1. punktu un tās preambulas divdesmit otro apsvērumu ir saglabāt strukturālo līdzsvaru cenu līmenī, kas maz atšķiras no salīdzināmās cenas.

56. Tā kā cukura izņemšana no tirgus neietekmē pašu Komisijas noteikto cukura kvotas izņemšanas procentuālo daļu, Regulas Nr. 318/2006 16. pants neietver ne gramatiskus, ne arī sistēmiskus pieturas punktus, kas pamatotu īpaši Lietuvas Republikas pārstāvēto uzskatu, ka cukura kvota, kas samazināta par izņemšanas procentuālo daļu, ir ražošanas nodevas aprēķina bāze atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam.

13 — Regulas Nr. 290/2007 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā būtībā ir paredzēts, ka izņemšanas pienākums attiecas tikai uz to cukuru, kas tiek saražots, pārsniedzot ražošanas slieksni. Šis ražošanas slieksnis tiek aprēķināts tādējādi, ka no piešķirtās cukura kvotas tiek atņemta no tirgus izņemtā procentuālā daļa; 2007./2008. tirdzniecības gadam ražošanas slieksnis parasti bija 86,5 % no piešķirtās cukura kvotas.

14 — Mani 2009. gada 18. februāra secinājumi lietā C-33/08 *Agrana Zucker*, 40. un nākamie punkti.

15 — 2009. gada 11. jūnija spriedums lietā C-33/08 *Agrana Zucker*, 21. un nākamie punkti.

57. Ņemot vērā minēto, es nonāku pie secinājuma, ka Regulas Nr. 318/2006 16. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka arī tai cukura kvotas daļai, kuru tirdzniecības gadā nevar izmantot izņemšanas no tirgus rezultātā atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 19. pantam, skatītam kopā ar Regulas Nr. 290/2007 1. pantu, ir jābūt ražošanas nodevas aprēķina bāzes daļai.

C — *Otrais prejudiciālais jautājums*

1) Apgalvotais samērīguma principa pārkāpums

58. Ar otro prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa lūdz skaidrojumu par to, vai tas, ka ražošanas nodevas aprēķinam un uzlikšanai atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam par bāzi tiek izmantota abstrakti piešķirtā cukura kvota, ir saderīgs ar samērīguma principu. Lai atbildētu uz šo jautājumu, es vispirms iztirzāšu mērogu, kāds ir jāizmanto, pārbaudot iespējamo samērīguma principa pārkāpumu KLP jomā. Pēc tam es izpētīšu, vai ar ražošanu nesaistīta nodevas noteikšana atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam ir jāuzskata par samērīguma principa pārkāpumu.

a) Mērogs

59. Samērīguma princips, kas ir viens no vispārīgajiem Savienības tiesību principiem, prasa, lai Kopienu iestāžu tiesību akti nepārsniegtu to, kas ir atbilstošs un vajadzīgs, lai sasniegtu attiecīgajā tiesiskajā regulējumā noteiktos mērķus, ņemot vērā, ka, ja ir iespēja izvēlēties starp vairākiem piemērotiem pasākumiem, ir jāizvēlas vismazāk apgrūtinošais un tā radītie traucējumi nedrīkst būt nesamērīgi ar sasniedzamajiem mērķiem [16].

60. Tiesai, piemērojot samērīguma principu, tātad principā ir jāievēro trīspakāpju pārbaudes shēma [17], kurā ir jāpārbauda attiecīgā

16 — Iepriekš 15. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Agrana Zucker*, 31. punkts; 2006. gada 7. septembra spriedums lietā C-310/04 Spānija/Padome (Krājums, I-7285. lpp., 97. punkts), 2001. gada 12. jūlija spriedums lietā C-189/01 *Jippes* u.c. (*Recueil*, I-5689. lpp., 81. punkts), 1994. gada 5. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-133/93, C-300/93, C-362/93 *Crispoltoni* u.c. (*Recueil*, I-4863. lpp., 41. punkts) un 1990. gada 13. novembra spriedums lietā C-331/88 *Fedesa* u.c. (*Recueil*, I-4023. lpp., 13. punkts).

17 — Par šo trīspakāpju pārbaudes shēmu skat.: Simon, D., "Le contrôle de proportionnalité exercé par la Cour de Justice des Communautés Européennes", *Petites affiches*, 2009, Nr. 46, 17., 20. un nākamās lpp. Šis autors uzskata, ka attiecīgā pasākuma pieņemšanas mērķa likumības un subjektīvo motīvu pārbaude dažos spriedumos tomēr ir divas papildu pārbaudes pakāpes.

pasākuma, pirmkārt, piemērotība, otrkārt, nepieciešamība un, treškārt, atbilstība [18].

61. Lai gan samērīguma principa piemērošana ir vairākkārt apstiprināta arī KLP jomā, Tiesa vienlaikus tomēr pastāvīgajā judikatūrā ir uzsvērusi, ka šī principa īstenošanas apstākļu kontrole tiesā KLP jomā ir jāattiecina tikai uz to, vai attiecīgais pasākums nav acīmredzami neatbilstošs kompetentās iestādes izvirzītā mērķa sasniegšanai [19].

62. Tādējādi saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, pārbaudot samērīgumu KLP jomā, nav svarīgi zināt, vai likumdevēja īstenotais pasākums bijis vienīgais vai labākais, kādu vien varēja pieņemt, bet gan, vai šis pasākums nav bijis acīmredzami neatbilstošs [20].

63. Šis Tiesas izdarītais samērīguma pārbaudes ierobežojums attiecībā uz attiecīgā pasākuma acīmredzamas atbilstības kontroli nav KLP īpatnība, bet saskaņā ar pastāvīgo judikatūru attiecas uz visām jomām, kurās no likumdevēja tiek prasīti politiski, ekonomiski un sociāli lēmumi un kurās tam ir jāveic kompleksas pārbaudes, kam tam līdz ar to ir jānodrošina plaša vērtēšanas un rīcības brīvība [21].

64. Kā es jau esmu norādījusi citā vietā [22], mani šī judikatūra un it īpaši tajā veiktā samērīguma pārbaudes samazināšana līdz vienīgi atbilstības pārbaudei nepārliecina. Manuprāt, šāda trīspakāpju samērīguma pārbaudes

18 — Dažos spriedumos Tiesa tikai konstatē, ka saskaņā ar samērīguma principu līdzekļiem, kurus lieto, īstenojot Kopienu tiesību normu, jābūt piemērotiem attiecīgā mērķa īstenošanai un tie nedrīkst pārsniegt to, kas ir nepieciešams, lai to sasniegtu. Tā kā šajos spriedumos parasti nav runa par pārbaudāmo pasākumu atbilstību, tie neļauj secināt, ka samērīguma pārbaudei ir jānotiek pēc divpakāpju pārbaudes shēmas, neņemot vērā attiecīgā pasākuma atbilstību.

19 — Iepriekš 15. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Agrana Zucker*, 32. punkts; 2009. gada 14. maija spriedums lietā C-34/08 *Azienda Agricola Disarò Antonio* u.c. (Krājums, I-4023. lpp., 76. punkts), iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā Spānija/Padome, 98. punkts; 2006. gada 23. marta spriedums lietā C-535/03 *Unitymark* un *North Sea Fishermen's Organisation* (Krājums, I-2689. lpp., 57. punkts), 2006. gada 16. marta spriedums lietā C-94/05 *Emsland-Stärke* (Krājums, I-2619. lpp., 54. punkts), iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minētie spriedumi lietā *Jippes* u.c., 82. punkts; apvienotajās lietās *Crispoltoni* u.c., 42. punkts, un lietā *Fedesa* u.c., 14. punkts, un 1989. gada 11. jūlija spriedums lietā 265/87 *Schräder* (*Recueil*, 2237. lpp., 22. punkts).

20 — Iepriekš 15. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Agrana Zucker*, 33. punkts, un iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minētie spriedumi lietā Spānija/Padome, 99. punkts, un lietā *Jippes* u.c., 83. punkts.

21 — Skat. 2009. gada 7. jūlija spriedumu lietā C-558/07 *SPCM* u.c. (Krājums, I-5783. lpp., 42. punkts), 2005. gada 12. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-154/04 un C-155/04 *Alliance for Natural Health* u.c. (Krājums, I-6451. lpp., 52. punkts), 2004. gada 14. decembra spriedumus lietā C-434/02 *Arnold André* (Krājums, I-11825. lpp., 46. punkts) un lietā C-210/03 *Swedish Match* (Krājums, I-11893. lpp., 48. punkts), kā arī 2002. gada 10. decembra spriedumu lietā C-491/01 *British American Tobacco (Investments)* un *Imperial Tobacco* (*Recueil*, I-11453. lpp., 123. punkts). Skat. arī 2000. gada 8. februāra spriedumu lietā C-17/98 *Emesa Sugar* (*Recueil*, I-675. lpp., 53. punkts).

22 — Skat. manus 2009. gada 3. marta secinājumus iepriekš 19. zemsvītras piezīmē minētajā lietā *Azienda Agricola Disarò Antonio* u.c., 61. un nākamie punkti.

strukturāla samazināšana līdz vienpakāpes atbilstības pārbaudei pārāk iedragā samērīguma principu, kas pieder pie primārajām tiesībām.

65. Piemērojot samērīguma principu KLP jomā, ir jāievēro, ka Kopienu likumdevēja plašā rīcības brīvība neizslēdz tā pasākuma kontroli tiesā [23].

66. Pret Tiesas nostāju, samērīguma pārbaudi KLP jomā attiecinot tikai uz atbilstības pārbaudi, liecina apstāklis, ka piemērotības, vajadzības un atbilstības nosacījumi nav viena un tā paša elementa nianses, ko atkarībā no tiesas kontroles intensitātes var ierobežot vai paplašināt. Gluži pretēji, vajadzības pēc attiecīgā pasākuma un tā atbilstības izvērtējumam salīdzinājumā ar piemērotības izvērtējumu ir patstāvīga nozīme, kas ir būtiska indivīdu aizsardzībai. Kopienu likumdevēja izvirzītais mērķis un attiecīgās indivīda tiesības "tiek sasaistītas" tikai vajadzības un atbilstības ietvaros. Izvērtējot tikai tiesību akta piemērotību, tādējādi netiek izvērtēts samērīgums, bet gan tikai objektīvi tiek kontrolēta rīcības brīvība bez indivīdu aizsardzības elementa [24].

67. Tieši šis piemērs parāda, ka samērīguma pārbaudes samazināšana līdz vienīgi Kopienu likumdevēja īstenotā pasākuma atbilstības pārbaudei attiecīgos apstākļos *de facto* noved pie uzdevuma katrā gadījumā praktiski pārbaudīt attiecīgā pasākuma samērīgumu.

23 — Skat. manus 2009. gada 3. marta secinājumus iepriekš 19. zemsvītras piezīmē minētajā lietā *Azienda Agricola Disarò Antonio* u.c., 61. punkts, kā arī iepriekš 14. zemsvītras piezīmē minētos 2009. gada 18. februāra secinājumus lietā *Agrana Zucker*, 51. punkts. Skat. arī ģenerāladvokātes Šarpstones [*Sharpston*] 2007. gada 14. jūnija secinājumus apvienotajās lietās C-5/06 un no C-23/06 līdz C-36/06 *Zuckerfabrik Jülich* u.c. (Krājums, I-3231. lpp., 65. punkts), kā arī ģenerāladvokātes Kokotes [*Kokott*] 2009. gada 10. marta secinājumus iepriekš 21. zemsvītras piezīmē minētajā lietā C-558/07 *S.P.C.M.* u.c., 69. un nākamie punkti, kuros pamatoti tiek uzsvērts, ka arī jomās, kurās ir jāpieņem sarežģīti tehniski un/vai politiski lēmumi, bet Kopienu likumdevējam tam ir piešķirta plaša rīcības brīvība, ir jāpārbauda, vai nepastāv acīmredzami mazāk apgrūtinoši pasākumi ar līdzīgu iedarbību un vai attiecīgie pasākumi acīmredzami nav nesamērīgi to mērķiem. Pretējā gadījumā primārajām tiesībām piederošajam samērīguma principam tiktu atņemta praktiska iedarbība.

24 — Skat. manus 2009. gada 3. marta secinājumus iepriekš 19. zemsvītras piezīmē minētajā lietā *Azienda Agricola Disarò Antonio* u.c., 63. punkts. Šajā ziņā skat. arī Danwitz, T., "Der Grundsatz der Verhältnismäßigkeit im Gemeinschaftsrecht", *Europäisches Wirtschafts- und Steuerrecht*, 2003, 391. un 396. lpp., kas norāda uz to, ka šāda pieeja samērīguma principu reducē uz rīcības brīvības kontroli.

68. No Regulas Nr. 318/2006 preambulas deviņpadsmitā apsvēruma izriet, ka ražošanas nodeva ir ieviesta, lai palīdzētu segt izdevumus, kas rodas saistībā ar cukura TKO. Tā kā ražošanas nodeva pēc sava rakstura paredz Kopienas finanšu līdzekļu pieaugumu, šī nodeva *per se* ir piemērota, lai sasniegtu Kopienu likumdevēja noteikto mērķi, proti, neatkarīgi no šai nodevai izvēlētās aprēķina bāzes. Saskaņā ar to tādā gadījumā, kāds ir šis, lai pārbaudītu samērīgumu, ir jāpārbauda tieši Kopienu likumdevēja noteiktās ražošanas nodevas vajadzība un piemērotība.

69. Turklāt ir jāuzsver, ka Tiesa, pārbaudot Kopienu pasākumu samērīgumu jomās, kurās no likumdevēja tiek prasīti politiski, ekonomiski un sociāli lēmumi un kurās tam ir jāveic kompleksas pārbaudes, neraugoties uz tās principiālo nostāju par šīs pārbaudes ierobežošanu līdz attiecīgā pasākuma acīmredzamas neatbilstības pārbaudei, tomēr parasti ņem vērā kontrolējamā pasākuma vajadzības un piemērotības elementus [25].

70. Manuprāt, līdz ar to arī attiecībā uz Kopienu likumdevēja pasākumiem TKP jomā principā ir jāveic trīspakāpju samērīguma pārbaude (piemērotība, vajadzība un atbilstība). Tā kā Tiesas uzdevums tomēr nedrīkst būt sociālus, ekonomiskus vai politiskus Kopienu likumdevēja lēmumus TKP jomā aizstāt ar saviem lēmumiem, trīspakāpju samērīguma pārbaude šajā jomā ir jāattiecina tikai uz to, vai, ņemot vērā Kopienu likumdevēja vērtējuma prerogatīvu, attiecīgais pasākums bijis acīmredzami nepiemērots, acīmredzami nevajadzīgs vai acīmredzami

25 — Skat. tikai iepriekš 15. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Agrana Zucker*, 42. punkts, un iepriekš 21. zemsvītras piezīmē minētos spriedumus lietā *British American Tobacco (Investments)* un *Imperial Tobacco*, 126. un nākamie punkti, un lietā *Emesa Sugar*, 54. un nākamie punkti. Skat. arī Koch, O., *Der Grundsatz der Verhältnismäßigkeit in der Rechtsprechung des Gerichtshofs der Europäischen Gemeinschaften*, Berlīne, 2003, 212. lpp., kurš uzsver, ka gandrīz visi spriedumi, kuros Tiesa pārbaudi ir šķietami ierobežojusi ar "nepiemērotības" pārbaudi, ietver iespējamo alternatīvo pasākumu analīzi un daļēji izsmeļošu pamatojumu, kādēļ šiem pasākumiem ir dodama priekšroka. Jēdziens "acīmredzama nepiemērotība" saskaņā ar to ir jāsaprot vienīgi kā sinonīms samazinātam kontroles dziļumam, veicot vairākpakāpju samērīguma pārbaudi. Šajā nozīmē arī Kischel, U., "Die Kontrolle der Verhältnismäßigkeit durch den Europäischen Gerichtshof", no: *EuR* 2000, 380., 398. un nākamās lpp., kurš uzsver, ka Tiesa savam formulējumam, ka samērīguma pārbaude attiecīgajās jomās ir jāierobežo ar acīmredzamas nepiemērotības pārbaudi, nepieškir tādu nozīmi, kāda tam šķiet esam pirmajā brīdī. No attiecīgajiem nolēmumiem turpretim skaidri izriet, ka Kopienu likumdevēja rīcības brīvība neierobežo samērīgumu ar tikai acīmredzamu nepiemērotību, bet gan attiecina samērīguma pārbaudi kopumā uz acīmredzamām kļūdām.

neatbilstošs [26]. Šādā veidā var tikt nodrošināta Kopienu likumdevēja politiskās rīcības brīvības ievērošana, neatņemot samērīguma principam jebkādu praktisku iedarbību šajā jomā.

71. Ievērojot visu minēto, es secinu, ka attiecībā uz samērīguma pārbaudi TKP jomā ir jāpiemēro trīspakāpju pārbaudes mērogs ar samazinātu kontroles dziļumu. Šajā pamata lietā saskaņā ar to it īpaši ir jāpārbauda, vai ražošanas nodevas uzlikšana un tās aprēķina bāzes noteikšana, nesaistot to ar ražošanu, šķiet acīmredzami nepiemērota, acīmredzami nevajadzīga vai acīmredzami neatbilstoša attiecībā pret Kopienu likumdevēja mērķiem.

b) Samērīguma pārbaude

72. No Regulas Nr. 318/2006 preambulas deviņpadsmitā apsvēruma izriet, ka ražošanas nodeva ir ieviesta, lai palīdzētu finansēt izdevumus, kas rodas saistībā ar cukura TKO. No jau iepriekš minētajiem argumentiem izriet, ka gan ražošanas nodevas uzlikšana, gan arī nodevas lieluma noteikšana, par bāzi izmantojot piešķirto cukura kvotu, neņemot vērā attiecīgos ražošanas sliekšņus un attiecīgo izņemšanu no tirgus, nav acīmredzami neatbilstoša, lai sasniegtu šo mērķi [27].

73. Tālāk nekas neliecina, ka ražošanas nodevas uzlikšana un šīs nodevas aprēķināšana, par bāzi izmantojot piešķirto cukura kvotu, ir bijuši acīmredzami nevajadzīgi pasākumi.

74. Pasākums ir vajadzīgs, ja tas starp vairākiem piemērotiem pasākumiem izvirzītā mērķa sasniegšanai vismazāk apgrūtina attiecīgās intereses vai attiecīgo tiesisko labumu [28].

75. Neapstrīdams varētu būt, ka principā Kopienu likumdevējam ir tiesības noteikt cukura ražošanas uzņēmumu līdzdalību cukura TKO finansēšanā, izmantojot ražošanas nodevu. Turpretim strīdīgi ir, vai konkrētais nodevas regulējums un it īpaši tās aprēķināšana, par bāzi izmantojot — nesaistot to ar ražošanu — piešķirtās cukura kvotas, bija vajadzīgs šī mērķa sasniegšanai.

26 — Skat. manus 2009. gada 3. marta secinājumus iepriekš 19. zemsvītras piezīmē minētajā lietā *Azienda Agricola Disarò Antonio* u.c., 62. un nākamie punkti.

27 — Skat. šo secinājumu 67. un nākamo punktu.

28 — Iepriekš 19. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Schräder*, 21. punkts.

76. Nesaistot aprēķina bāzi un ražošanu, Kopienu likumdevējs ir paudis savu nodomu cukura ražošanas uzņēmumu līdzdalību cukura TKO finansēšanā veidot tā, ka šī finansiālā iemaksa vairākus gadus var tikt saglabāta vienādā attiecībā pret cukura kvotām un vienlaikus tikt iekasēta jau attiecīgā tirdzniecības gada laikā. Ievērojot plašo rīcības brīvību, kāda Kopienu likumdevējam ir šajā jomā, šis konkrētais nodevas regulējums un ar to saistītā vajadzība definēt aprēķina bāzi neatkarīgi no ražošanas nevar tikt apstrīdēts, pamatojoties uz pasākuma vajadzību.

77. Vēl virkne argumentu par apgalvoto ar ražošanu nesaistītas nodevas Regulas Nr. 318/2006 16. panta izpratnē vajadzības neesamību attiecas uz konkrēto attiecību starp Kopienas izdevumiem, kas rodas saistībā ar cukura TKO, un tās ieņēmumiem no ražošanas nodevas. Šajā ziņā it īpaši tiek apgalvots, ka ieņēmumi no ražošanas nodevas pārsniedzot sedzamos izdevumus.

78. No Regulas Nr. 318/2006 preambulas deviņpadsmitā apsvēruma izriet, ka ražošanas nodeva ir ieviesta, lai palīdzētu finansēt izdevumus, kas rodas saistībā ar cukura TKO.

79. Ja izrādītos, ka ražošanas nodevas noteikumi ir noteikti tādā veidā, ka Kopienu ienākumi no šīs nodevas vienmēr pārsniedz ar to finansējamos izdevumus, tie būtu jākvalificē kā acīmredzami nevajadzīgi un līdz ar to nesamērīgi.

80. Šajā sakarā katrā ziņā ir jāpievērš uzmanība tam, ka plašā rīcības brīvība, kas Kopienu likumdevējam ir KLP jomā un kas paredz ierobežotu tās īstenošanas kontroli tiesā, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru neattiecas tikai uz pieņemamo noteikumu veidu un apjomu, bet zināmā apjomā arī uz pamata datu noteikšanu [29].

81. Komisijas 2004. gada 14. jūlija paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam [30] Kopienu izdevumi cukura reformas rezultātā tika aprēķināti apmēram EUR 1540 miljoni gadā, līdz ar ko šīs ikgadējās izmaksas atbilst

29 — Skat. iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā Spānija/Padome, 121. punkts; 2001. gada 25. oktobra spriedumu lietā C-120/99 Itālija/Padome (*Recueil*, I-7997. lpp., 44. punkts), 1999. gada 5. oktobra spriedumu lietā C-179/95 Spānija/Padome (*Recueil*, I-6475. lpp., 29. punkts), 1998. gada 19. februāra spriedumu lietā C-4/96 *NIFPO* un *Northern Ireland Fishermen's Federation* (*Recueil*, I-681. lpp., 41. un 42. punkts), 1996. gada 29. februāra spriedumu lietā C-122/94 Komisija/Padome (*Recueil*, I-881. lpp., 18. punkts) un 1980. gada 29. oktobra spriedumu lietā 138/79 *Roquette Frères*/Padome (*Recueil*, 3333. lpp., 25. punkts).

30 — Komisijas Paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam: Ilgstošas lauksaimniecības Eiropā modeļa pilnveidošana, reformējot KLP — reformu priekšlikumi cukura nozarē, COM(2004) 499, galīgā redakcija, 12. un 13. lpp.

status quo scenārijam. Cukura nozarē piedāvāto jauno pasākumu izmaksas, kuru galvenā sastāvdaļa ir tiešais maksājums ražotājiem, kas nav saistīts ar ražošanu, tiktu līdzsvarotas ar ietaupījumiem, kas rodas no būtiskā izdevumu par eksporta kompensācijām samazinājuma, kā arī no ķīmijas un farmācijas industrijā nodrošinātās ražošanas kompensācijas un rafinēšanas atbalsta likvidācijas. Kad pilnībā tiktu ieviesti piedāvātie reformu pasākumi cukura nozarē, tiešajam ienākumu atbalstam paredzētie līdzekļi sasniegtu EUR 1340 miljonus gadā, bet izdevumi par cukura eksporta kompensācijām būtu, kā tiek vērtēts, nemainīgā apmērā un cukuram pārstrādes produktos — attiecīgi tieši EUR 100 miljoni. Savā — nedaudz mainītajā — priekšlikumā Padomes regulai par cukura tirgu kopīgo organizāciju [31] Komisija no jauna izcēla piedāvātās reformas neitralitāti izdevumu ziņā. Kā svarīgākais izmaksu jautājums arī šajā sakarā tika uzsvērti nesaistītie tiešie maksājumi ražotājiem, kuru izdevumi tagad sasniegtu EUR 1542 miljonus tirdzniecības gadā.

82. No Padomes 2005. gada 3. novembra piezīmes ar cukura nozares reformas finansiālo seku pārskatu tabulas veidā, ko prasītāja pamata lietā ir pievienojusi pielikumā, turklāt izriet, ka arī Padome kopš 2007./2008. tirdzniecības gada rēķinājās ar izdevumiem no EUR 1550 miljoniem līdz 1600 miljoniem, turklāt izmaksas tiešajam ienākumu atbalstam arī tika aprēķinātas EUR 1542 miljoni tirdzniecības gadā.

83. Salīdzinot šos prognozētos izdevumus ar ražošanas nodevas finansiālajām sekām atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam nepārprotami ir skaidrs, ka šīs nodevas kopējais lielums ir ievērojami mazāks par prognozētajiem Kopienas izdevumiem cukura nozarē [32]. Ņemot to vērā, norāde uz 2008. gada 8. maija spriedumu apvienotajās lietās *Zuckerfabrik Jülich* u.c. [33] nešķiet lietderīga. Proti, šajā spriedumā Tiesa izlēma pret — tobrīd piemērojamās — ražošanas nodevas interpretāciju,

31 — COM(2005) 263, galīgā redakcija, pamatojuma 5. punkts.

32 — Atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. panta 2. punktam ražošanas nodeva tiek noteikta EUR 12 par cukura vai attiecīgi inulīna sīrupa tonnu un EUR 6 par izoglikozes tonnu. Šīs regulas III pielikumā valsts un reģionālās kvotas tiek kopā noteiktas ne vairāk kā 17 440 537 tonnas cukuram, 507 680 tonnas izoglikozei un 320 718 tonnas inulīna sīrupam. IV pielikumā papildu cukura kvotas tiek noteiktas kopā ne vairāk kā 1 100 000 tonnas cukuram un 103 000 tonnas izoglikozei. Tādējādi visiem cukura ražošanas uzņēmumiem maksājamā ražošanas nodeva matemātiski ir ne vairāk kā EUR 230 miljoni, un tas tā ir, neņemot vērā šobrīd panāktos kvotu atbrīvojumus.

33 — Lieta iepriekš minēta 23. zemsvītras piezīmē.

kura ietvertu risku, ka Kopienai maksājamās nodevas pārsniegtu sedzamos izdevumus.

84. Šajā sakarā arī prasītājas pamata lietā apgalvojumi, ka ar ražošanas nodevu netiek finansēts tiešais ienākumu atbalsts un tā rezultātā tā pārsniedz pārējos Kopienu izdevumus, kas rodas saistībā ar cukura TKO, ir skaidri jānoraida. Neaplūkojot jautājumu, vai Kopienu izdevumi par ar ražošanu nesaistītajiem tiešajiem maksājumiem ražotājiem cukura nozarē no budžeta tiesību viedokļa ir jāuzskata par "izdevumiem, kas rodas saistībā ar cukura TKO", no Regulas Nr. 318/2006 rašanās vēstures nepārprotami izriet, ka Kopienu izdevumu uzsvars tagad pārsvarā ir jāliek uz šiem tiešajiem maksājumiem. Ņemot to vērā, Regulas Nr. 318/2006 preambulas deviņpadsmitajā apsvērumā paustais ražošanas nodevas mērķis ir jāskaidro tādā nozīmē, ka šī nodeva pēc tās lieluma bija paredzēta arī kā palīdzība ar ražošanu nesaistīto tiešo maksājumu izdevumu segšanai.

85. Ievērojot šos apsvērumus, ražošanas nodevas uzlikšana un šīs nodevas aprēķināšana, par bāzi izmantojot piešķirto cukura kvotu, manuprāt, nav acīmredzami nevajadzīga, lai sasniegtu Kopienu likumdevēja mērķi prasīt no cukura ražošanas uzņēmumiem palīdzību Kopienu izdevumu cukura nozarē finansēšanai.

86. Visbeidzot, starp izvirzītajiem mērķiem un radītajām neērtībām nav acīmredzami neatbilstīgas saiknes.

87. Šajā sakarā pirmām kārtām tiek apgalvots, ka ražošanas nodevas aprēķināšana, par bāzi izmantojot piešķirto cukura kvotu, noved pie tā, ka nodeva tiek daļēji uzlikta par faktiski nepastāvošu cukuru, ja — kā tas ir pamata lietā — produkcija nepārsniedz ražošanas slieksni. Ja turpretim kvotu cukurs tiktu saražots, pārsniedzot ražošanas slieksni, tas, ja tas tiktu pārnests uz nākamo tirdzniecības gadu kā kvotu cukurs, tiktu aplikts ar nodevu divas reizes. Ja tas tiktu pārkvalificēts par rūpniecisko cukuru, nemainīgā ražošanas nodeva būtu nesamērīgi augsta.

88. Šie argumenti mani nepārliecina.

89. Šo argumentu kopīgā iezīme ir tāda, ka nodevas uzlikšanas sekas tiek izceltas tikai attiecībā pret kvotu cukuru, kas ir izņemts no tirgus. Līdz ar to netiek aplūkots apstāklis, ka Kopienu likumdevējs, izmantojot savu plašo rīcības brīvību, ražošanas nodevu ir paredzējis kā no ražošanas neatkarīgu kvotu nodevu. Tādējādi šīs nodevas samērīgumu nevar apšaubīt, aplūkojot šīs nodevas sekas attiecībā pret relatīvi mazu kvotu cukura apakškategoriju — proti, to, kas ir izņemts no

tirgus. Samērīguma pārbaudei drīzāk ir jānotiek, ņemot vērā visas no ražošanas neatkarīgas kvotu nodevas priekšrocības un negatīvās sekas saistībā ar šī regulējuma kopējo sistēmu.

90. Kopienu likumdevējs, nosakot piešķirto cukura kvotu par ražošanas nodevas aprēķina bāzi, ir ieviesis nodevu sistēmu, kurā nodevas arī tad, ja cukura kvota nav pilnībā izmantota, tiek uzliktas, pamatojoties uz visu cukura kvotas bāzi. Iemesls šādai nepilnīgai cukura kvotas izmantošanai var būt ne tikai slikta raža, citas grūtības vai cukura ražošanas uzņēmuma brīvs ekonomisks lēmums, bet arī Komisijas lēmums, ar kuru noteiktā tirdzniecības gadā tiek norīkota cukura izņemšana no tirgus.

91. Ja cukura ražošanas uzņēmums savu cukura kvotu nevar vai nedrīkst izmantot pilnībā, tas var pārdot mazāk cukura par atbilstošo tirgus cenu vai attiecīgi izmantot to, pārdodot valsts intervences iestādēm [34]. Tā kā nodeva ir orientēta uz kvotu, nevis uz faktiski pārdoto cukura daudzumu arī tad, ja cukura ražošanas uzņēmuma ienākumi no tā pārdotā cukura samazinās, tā paliek nemainīga.

92. Ja arī šis apstāklis, protams, var radīt finansiāli negatīvas sekas cukura ražošanas uzņēmumiem, tas nav acīmredzami nesamērīgs attiecībā pret Kopienu likumdevēja mērķi, lai cukura ražošanas uzņēmumi palīdzētu finansēt izdevumus, kas rodas saistībā ar cukura TKO, ar avansā maksājamas, vislielākajā mērā nemainīgas summas starpniecību.

93. Šādi izvērtējot intereses, it īpaši jāpatur prātā, ka ar cukura TKO reformu ir ticis paplašināts arī ar ražošanu nesaistītais lauksaimniecības ienākumu atbalsts [35]. Cukura TKO kopsakarībās, ievērojot to, ar ražošanu nesaistītā nodeva atbilstoši Regulas

34 — Atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 18. panta 2. punktam kvotu cukura intervences cena sasniedz 80 % no nākamajā tirdzniecības gadā noteiktās salīdzināmās cenas. Šī intervences iespēja laika ziņā ir ierobežota ar laikposmu no 2006./2007. tirdzniecības gada līdz 2009./2010. tirdzniecības gadam, un apmēra ziņā tā nevar pārsniegt kopējo daudzumu 600 000 tonnas tirdzniecības gadā Kopienā.

35 — Skat. šo secinājumu 40. punktu.

Nr. 318/2006 16. pantam atbilst cukura TKO reformas pamatvirzienam.

94. Turklāt cukura kvotas neizmantošanas seku skaitliskā analīze attiecībā uz attiecību starp cukura ražošanas uzņēmumu maksājamo nodevu un to ienākumiem no kvotu cukura pārdošanas skaidri parāda, ka arī nodevas nemainīgums rezultātā nerada nesamērīgi lielu apgrūtinājumu šiem uzņēmumiem. No pašas prasītājas pamata lietā aprēķiniem izriet, ka pat tādā gadījumā, kāds ir šajā lietā, kurā Komisija ir noteikusi ierobežojošu izņemšanas no tirgus procentuālo daļu 13,5 % apmērā, nodeva ražošanas sliekšņa pilnīgas izmantošanas gadījumā salīdzinājumā ar apritē laisto kvotu cukuru tīri matemātiski pieaug tikai no EUR 12 par tonnu līdz EUR 13,87 par tonnu. Ievērojot salīdzināmo cenu EUR 631,90 par tonnu 2007./2008. tirdzniecības gadā — tieši kura bija jānodrošina ar šo izņemšanu no tirgus — šādi aprēķinātais nodevas pieaugums par tonnu apritē laistā kvotu cukura nav nesamērīgs cukura ražošanas uzņēmumu apgrūtinājums, it īpaši tādēļ, ka tie atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. panta 4. punktam var pieprasīt, lai cukurbiešu vai cukurniedru audzētāji segtu līdz 50 % no attiecīgās ražošanas nodevas [36].

95. Ņemot vērā visu minēto, es secinu, ka gan ražošanas nodevas uzlikšana, gan arī tās aprēķināšana atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam, par bāzi izmantojot abstrakti piešķirtās cukura kvotas, attiecībā pret šīs nodevas mērķi un, ievērojot plašo rīcības brīvību, kas Kopienu likumdevējam ir KLP jomā, nav ne acīmredzami nepiemērota, ne arī acīmredzami nevajadzīga vai acīmredzami neatbilstoša. Saskaņā ar to Regulas Nr. 318/2006 16. pants ir saderīgs ar samērīguma principu.

2) Apgalvotais diskriminācijas aizlieguma pārkāpums

a) Skaidra apgalvotā pārkāpuma nepaskaidrošana lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu

96. Lai gan iesniedzējtiesa ar otro prejudiciālo jautājumu Tiesai skaidri ir lūgusi sniegt skaidrojumu par Regulas Nr. 318/2006 16. panta

36 — Tiesas sēdē prasītāja pamata lietā cita starpā apstiprināja, ka tā ir izmantojusi šo iespēju, ka lauksaimnieki piedalās ražošanas nodevas finansēšanā.

saderību ar diskriminācijas aizliegumu, kas izriet no EKL 34. panta, lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu neietver skaidru analīzi vai to apstākļu vai ideju aprakstu, kas iesniedzējtiesai ir likuši uzdot šo jautājumu. Ņemot to vērā, ne Padome, ne Komisija nav tuvāk aplūkojusi jautājumu, vai ar ražošanas nodevas aprēķināšanu un uzlikšanu neatkarīgi no ražošanas atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam varētu tikt pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips.

97. Es uzskatu, ka šis jautājums tomēr ir jāaplūko šajā tiesvedībā.

98. Pirmkārt, ir jāuzsver, ka atbildētājas pamata lietā viedokļu un argumentu apraksts lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ietver izšķirošu norādi uz iesniedzējtiesas šaubām attiecībā uz iespējamo vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu. Iesniedzējtiesa it īpaši paskaidro, ka pēc atbildētājas pamata lietā uzskata "rezultātā nav apmierinoša situācija, [..] ja uzņēmums drīkst ražot cukuru tikai līdz ražošanas slieksnim, kas ir atkarīgs no tā, kurā dalībvalstī tas ir reģistrēts, tomēr ražošanas nodeva neatkarīgi no tā ir jāmaksā par visu tam piešķirto kvotu". No šī apraksta tieši izriet, ka pat atbildētāja pamata lietā ir norādījusi uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma esamību, kas izriet no tā, ka ražošanas sliekšņi reģionos atšķiras, tomēr ražošanas nodevas, neņemot vērā ražošanas sliekšņus, tiekot aprēķinātas uz visas piešķirtās cukura kvotas bāzes.

99. Saprotami vērtējot lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ietverto informāciju, pēc iesniedzējtiesas uzskata diskriminācijas aizlieguma pārkāpums rezultātā varētu it īpaši izrietēt no tā, ka ražošanas sliekšņi atbilstoši Regulas Nr. 290/2007 1. panta 2. punktam reģionos tiek noteikti atšķirīgi, tomēr ražošanas nodevas saskaņā ar Regulas Nr. 318/2006 16. pantu tiek noteiktas uz cukura kvotas bāzes un tādējādi neatkarīgi no ražošanas, līdz ar to uzņēmumu ražošanas nodevas maksājumi var atšķirties atkarībā no to reģistrācijas vietas. Rakstveida paskaidrojumos prasītāja pamata lietā, kā arī Lietuvas Republika rezultātā izteica vienas un tās pašas šaubas [37].

100. Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, es, kaut arī lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu trūkst paskaidrojumu, uzskatu par lietderīgu šajā prejudiciāla nolēmuma tiesvedībā aplūkot arī jautājumu par iespējamo diskriminācijas aizlieguma pārkāpumu. Šajā sakarā es vispirms iztirzāšu pārbaudes kritēriju, kas ir jāpiemēro, pārbaudot iespējamo diskriminācijas aizlieguma pārkāpumu KLP

37 — Skat. šo secinājumu 33. punktu.

jomā. Noslēgumā es izpētīšu, vai nodevas atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam uzbūve, nesaistot to ar ražošanu, skatīta kopā ar reģionālo ražošanas sliekšņu dažādību atbilstoši Regulas Nr. 290/2007 1. panta 2. punktam, ir jāuzskata par diskriminācijas aizlieguma pārkāpumu.

b) Pārbaudes kritēriji

101. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 34. panta 2. punkta otrajā daļā ietvertais nediskriminācijas princips ražotāju vai patērētāju starpā Kopienā prasa, lai līdzīgas situācijas netiktu aplūkotas atšķirīgi un atšķirīgas situācijas netiktu aplūkotas vienādi, ja vien šāda attieksme nav objektīvi pamatota [38].

102. Atšķirīga attieksme ir pamatota, ja tā ir balstīta uz objektīvu un saprātīgu kritēriju, proti, ja tā atbilst leģitīmi pieņemamam mērķim, ko izvirza aplūkojamie tiesību akti, un ja šī atšķirība ir samērīga ar mērķi, ko ar šo attiecīgo attieksmi ir vēlme sasniegt [39].

103. Es jau iepriekš norādīju, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienu likumdevējam KLP jomā ir liela rīcības brīvība [40]. Šī rīcības brīvība ir jāņem vērā arī saistībā ar EKL 34. panta 2. punkta otro daļu [41].

104. Tiktāl, ciktāl bija jākonstatē, ka Kopienu pasākums KLP jomā rada nevienlīdzīgu attieksmi pret viena produkta ražotājiem dažādās dalībvalstīs, vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanas kontrolei tiesā šajā sakarā pamatā ir jāaprobežojas ar pārbaudi, vai atšķirīgajai attieksmei ir pietiekama saistība ar leģitīmu mērķi un vai tā nav acīmredzami nesamērīga ar šo mērķi.

38 — Tiesa pastāvīgajā judikatūrā atzīst, ka Savienības tiesībās noteiktais diskriminācijas aizliegums, kas izriet no EKL 34. panta 2. punkta, ir vispārējā vienlīdzības principa īpaša izpausme, kas ir viens no Savienības tiesību pamatprincipiem; skat. tikai iepriekš 15. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Agrana Zucker*, 46. punkts, un 2006. gada 11. jūlija spriedumu lietā C-313/04 *Franz Egenberger* (Krājums, I-6331. lpp., 33. punkts).

39 — 2008. gada 16. decembra spriedums lietā C-127/07 *Arcelor Atlantique* un *Lorraine* u.c. (Krājums, I-9895. lpp., 47. punkts ar citām norādēm).

40 — Skat. šo secinājumu 61. un nākamos punktus.

41 — Skat. iepriekš 19. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Unitymark* un *North Sea Fishermen's Organisation*, 57. punkts. Šajā ziņā skat. arī Groussot, X., *General Principles of Community Law*, Groningen, 2006, 167. un nākamās lpp.; Thiele, G., no: Calliess un Ruffert (izd.), *Kommentar zu EUV/EGV*, 3. izdevums, Minhene, 2007, EKL 34. pants, 57. punkts; Barents, R, "Recent developments in community case law in the field of agriculture", no: *CML Rev.*, 1997, 811., 840. un nākamās lpp.

c) Apgalvotā diskriminācijas aizlieguma pārkāpuma pārbaude

105. Atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam ražošanas nodeva tiek uzlikta EUR 12 par tonnu apmērā par visu cukura kvotu, kas ir piešķirta cukura ražošanas uzņēmumam. Saskaņā ar to arī cukura kvotas daļa, kas izņemšanas no tirgus atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 19. pantam, skatītam kopā ar Regulas Nr. 290/2007 1. pantu, rezultātā nevar tikt izmantota, ir šīs nodevas aprēķina bāzes daļa [42].

106. Regulas Nr. 290/2007 1. panta 1. punktā izņemšanas no tirgus procentuālā daļa 2007./2008. tirdzniecības gadam ir noteikta 13,5 % apmērā. Regulas Nr. 290/2007 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā šī izņemšanas procentuālā daļa ir pārveidota par ražošanas slieksni [43]. Regulas Nr. 290/2007 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā šis ražošanas slieksnis turpinājumā ir reģionāli diferencēts tādējādi, ka cukura ražošanas uzņēmumiem dalībvalstīs, kurās valsts cukura kvota atteikšanās no kvotām rezultātā no 2006. gada 1. jūlija saistībā ar Regulu Nr. 320/2006 tikusi atbrīvota par vismaz 50 %, nav noteikta izņemšana no tirgus. Dalībvalstīm, kuru valsts cukura kvota atteikšanās no kvotām rezultātā no 2006. gada 1. jūlija tikusi atbrīvota par mazāk kā 50 %, 1. punktā paredzētā procentuālā daļa ir samazināta atbilstoši atbrīvotajām kvotām.

107. Šīs reģionālās diferenciācijas rezultātā izņemšanas procentuālā daļa 2007./2008. tirdzniecības gadam Spānijai tika samazināta līdz 10,53 %, Zviedrijai — 10,26 %, Čehijas Republikai — 7,29 %, Ungārijai — 6,21 %, Slovākijai — 4,32 % un Somijai — 3,24 %, bet Grieķijai, Itālijai un Portugālei — pilnā apmērā [44]. Šī izņemšanas procentuālās daļas samazinājuma rezultātā atbilstoši ir paaugstināti šajās dalībvalstīs piemērojamie ražošanas sliekšņi.

108. Ievērojot šos skaitļus, ir skaidrs, ka izņemšanas no tirgus procentuālās daļas reģionālās diferenciācijas rezultātā apmērs, kādā cukura ražošanas uzņēmumi drīkstēja izmantot savu cukura kvotu 2007./2008. tirdzniecības gadā, cita starpā bija atkarīgs no tā, kurā dalībvalstī tie atradās. Ražošanas nodeva atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam turpretim visā Kopienā tika iekasēta vienoti uz piešķirtās cukura kvotas bāzes, neņemot vērā atbilstošo izņemšanas no tirgus procentuālo daļu un atbilstošo ražošanas slieksni.

42 — Skat. šo secinājumu 57. punktu.

43 — Skat. šo secinājumu 13. zemsvītras piezīmi.

44 — Regulas Nr. 290/2007 pielikums.

109. No šiem secinājumiem tieši izriet, ka tā ražošanas nodevas daļa, kas uzņēmumiem bija jāmaksā un kas atbilda tai kvotas daļai, uz kuru attiecās preventīvā izņemšana no tirgus, 2007./2008. gadā lielā mērā atšķīrās atkarībā no tā, kurā dalībvalstī uzņēmumi bija reģistrēti [45]. Līdz ar to, nosakot ražošanas nodevu atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam, atšķīrās attieksme pret uzņēmumiem, kas, iespējams, atradās vienādā stāvoklī, bet bija reģistrēti dažādās dalībvalstīs.

110. Tomēr ir jāpārbauda, vai šī nevienlīdzīgā attieksme ir pamatota ar objektīvu un piemērotu kritēriju, t.i., vai tai ir leģitīms mērķis un vai tā ir samērīga ar šo mērķi.

111. Pamatojot reģionāli atšķirīgu izņemšanas no tirgus procentuālās daļas un atbilstošo ražošanas sliekšņu diferenciāciju, Regulas Nr. 290/2007 preambulas astotajā apsvērumā vispirms ir uzsvērts, ka šajā pašā kontekstā būtu jāņem vērā, ka ar izņemšanu no tirgus saistītie ierobežojumi var radīt nopietnas ekonomiskas sekas uzņēmumiem tajās dalībvalstīs, kuras saskaņā ar Regulā Nr. 320/2006 noteikto restrukturizācijas shēmu tai ir veltījušas īpašas pūles. Tālāk ir paskaidrots, ka šādas sekas būtu pretējas paša šī regulējuma un tirgu kopīgās organizācijas mērķim cukura nozarē — nodrošināt šīs nozares uzticamību un konkurētspēju.

112. Saprātīgi vērtējot Regulas Nr. 290/2007 preambulas astotajā apsvērumā ietvertos paziņojumus, samazinot izņemšanas no tirgus procentuālo daļu un paaugstinot atbilstošos ražošanas sliekšņus atsevišķās dalībvalstīs, ir jāņem vērā šo dalībvalstu pieliktās pūles, lai izpildītu kvotu galējo mērķi. Tā kā šī valsts kvotu atbrīvošana un no tās izrietošā restrukturizācija pēc Komisijas vērtējuma, kas izriet no Regulas Nr. 290/2007 preambulas astotā apsvēruma, rada tādu ekonomisko vidi valstī, kurā neierobežota izņemšanas no tirgus mehānisma un atbilstošo ražošanas sliekšņu piemērošana varētu apdraudēt palikušo cukura ražošanas uzņēmumu — un tādējādi arī cukurbiešu audzētāju — pastāvēšanu un konkurētspēju [46], Regulas Nr. 290/2007 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā attiecīgajām dalībvalstīm — un līdz ar to arī tajās reģistrētajiem cukura ražošanas uzņēmumiem — ir samazināta izņemšanas

45 — Par šo nevienlīdzīgas attieksmes konstatējumu attiecībā uz cukura kvotas daļu, uz kuru attiecas izņemšana no tirgus un kurai tiek uzlikta nodeva, skat. iepriekš 15. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Agrana Zucker*, 49. punkts.

46 — Šajā sakarā arī Regulas Nr. 318/2006 preambulas trīsdesmit piektajā apsvērumā ir uzsvērts, ka dalībvalstīs, kurās gaidāms būtisks cukura kvotu samazinājums, cukurbiešu ražotāji saskarsies ar īpaši grūtām pielāgošanās problēmām. Šādos gadījumos pārejas posma Kopienas atbalsts cukurbiešu audzētājiem nebūs pietiekams, lai pilnībā risinātu cukurbiešu audzētāju grūtības. Tādēļ dalībvalstīm, kuras kvotu samazinājušas par vairāk nekā 50 %, kamēr tiek piemērots pārejas posma Kopienas atbalsts, būtu jāatļauj cukurbiešu ražotājiem sniegt valsts atbalstu.

no tirgus procentuālā daļa un tādējādi paaugstināti ražošanas sliekšņi.

113. Ņemot vērā strukturālās pielāgošanās grūtības, kas atsevišķās dalībvalstīs cukura ražošanas uzņēmumiem rodas saistībā ar cukura nozares reformu, Komisija, nosakot reģionos atšķirīgu izņemšanas procentuālo daļu 2007./2008. tirdzniecības gadam, līdz ar to rezultātā ir izpildījusi primāro tiesību prasību, kas paredzēta EKL 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā, veidojot KLP, ievērot lauksaimniecības īpatnības, ko rada lauksaimniecības sociālā struktūra un dažādu lauksaimniecības reģionu struktūras un dabas apstākļu atšķirības.

114. Ņemot vērā šos apsvērumus, es secinu, ka izņemšanas no tirgus procentuālās daļas un atbilstošo ražošanas sliekšņu reģionāli atšķirīgai diferenciācijai un tā rezultātā atšķirīgai attieksmei pret cukura ražošanas uzņēmumiem, kas, iespējams, atrodas vienādos apstākļos, bet ir reģistrēti atšķirīgās dalībvalstīs, ir leģitīms mērķis.

115. Manuprāt, nevienlīdzīga attieksme nav arī acīmredzami nesamērīga ar šo mērķi.

116. Šajā sakarā it īpaši ir jāuzsver, ka izņemšanas no tirgus procentuālā daļa, piemērojot Regulas Nr. 290/2007 1. panta 2. punkta c) apakšpunktu, ir samazināta atkarībā no atbrīvotajām daļām, bet izņemšana no tirgus vispār nav notikusi tikai tajās dalībvalstīs, kuru valsts cukura kvota tika atbrīvota par vismaz 50 %. Tieši šī izņemšanas procentuālās daļas un atbilstošo ražošanas sliekšņu reģionālās sadales variējamā uzbūve ir skaidra norāde uz šī regulējama līdzsvaroto raksturu, turklāt cukura ražošanas uzņēmumi ir pilnībā atbrīvoti no izņemšanas no tirgus tikai tajās dalībvalstīs, kurās cukura ražošanas jaudas ir samazinātas īpaši nozīmīgā apmērā par vairāk nekā 50 % un kurās tā rezultātā cukura nozarē ir notikušas atbilstošas izmaiņas.

117. Ņemot vērā rīcības brīvību, kāda Komisijai ir jāatzīst, veidojot izņemšanas no tirgus mehānismu, ievērojot īpašās atsevišķo tirdzniecības gadu pazīmes, es tādējādi nesaskatu nekādas norādes uz iespējamo diskriminācijas aizlieguma pārkāpumu.

118. Ņemot vērā visu minēto, es secinu, ka ražošanas nodevas noteikšana atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 16. pantam, par bāzi izmantojot piešķirto cukura kvotu, neraugoties uz izņemšanas no tirgus reģionālo diferenciāciju un no tās izrietošo nevienlīdzīgo attieksmi pret uzņēmumiem, kas, iespējams,

atrodas vienādā stāvoklī, bet ir reģistrēti dažādās dalībvalstīs, neietver vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

119. No visa tā izriet, ka nav noticis diskriminācijas aizlieguma, kas izriet no EKL 34. panta 2. punkta otrās daļas, pārkāpums.

VII — Secinājumi

120. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es iesaku Tiesai uz *Verwaltungsgerichtshof* uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem atbildēt šādi:

"1) Padomes 2006. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju 16. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka arī cukura kvotas daļa, kas preventīvas izņemšanas no tirgus atbilstoši Regulas Nr. 318/2006 19. pantam, skatītam kopā ar Komisijas 2007. gada 16. marta Regulas (EK) Nr. 290/2007, ar ko 2007./2008. tirdzniecības gadam nosaka Padomes Regulas (EK) Nr. 318/2006 19. pantā minēto procentuālo daļu, 1. pantu, rezultātā nevar tikt izmantota, ir šīs nodevas aprēķina bāzes daļa;

2) izvērtējot otro jautājumu, nav noskaidrots neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Regulas Nr. 318/2006 16. panta spēkā esamību."